

Estudiants en vaga

Aquests dies els estudiants, tot i estar desorientats, acompanyats d'alguns educadors, s'han tornat a tirar al carrer perquè no estan gens d'acord amb la política educativa de l'estat ni tampoc de la Generalitat, que legalment n'hauria de tenir la competència exclusiva. Ja és ben trist que, el 2016, el Sindicat d'Estudiants i la CEAPA encara hagin de convocar vagues generals educatives contra la derogació de la LOMCE, que és un atac directe a l'ensenyament públic —lleï que només defensa el Partit Popular— i contra les revàlides franquistes. Increïble! Els docents es queixen amb raó que les retallades els impedeixen fer la seva tasca educativa, però el problema de fons és que ningú no mira cap on ha de mirar. Els valors els haurien d'aprendre de les famílies i la política educativa s'hauria de basar en programes de disseny educatiu. Avui l'ensenyament està com està perquè als dirigents polítics —i també econòmics— els interessa que les classes mitjanes i populars siguin mediocres i meselles, acostumades només a complir encàrrecs. Hi ha individus reflexius preparats per a la vida, però no per als exàmens que la societat els demana.

Amb intencionalitat política, els dirigents volen destruir tota capacitat crítica, des de la base. No és una casualitat, per exemple, que vulguin mantenir la mà d'obra barata, motiu pel qual deixen la Formació Professional en l'estat lamentable en què es troba actualment, a diferència del que passa en d'altres països europeus, on la FP manté un cert prestigi perquè el seus dirigents empresarials exigeixen capacitats i no pas gent dòcil i fàcil de manejar. Mentre aquí es fabriquen administratius per oferir una qualificació de baixa intensitat, a Europa es tornen a prestigiar els oficis tradicionals, que aquí —ara i avui— els està fent qualsevol matusser, sense la qualitat necessària. En el fons, encara que es digui el contrari, la culpa és del món empresarial, a qui interessa gent com menys preparada millor. Estem ben lluny de reconstruir un teixit industrial avançat i tecnològicament dinàmic, mentre patim contradiccions escandaloses. Per què han de marxar els bons enginyers quan hi ha feina de sobres? Perquè els imposen un topall en el sou que professionalment és inadmissible! De moment, estem reconstruint un nou país de pandereta que obliga a marxar, fins i tot, als seus millors professionals. Cal trencar amb la forma de treballar de tota la vida i remoure de base els fonaments de l'ensenyament.

